

stille men bestemt kræve den samme Opførsel ved disse Møder som ved andre Sammenkomster, saa at Salen kan være fri for Røg og Larm. Ordet gives jo altid frit til Vælgerne, saa at enhver, som har noget paa Hjerte, kan fremsætte det fra Talerstolen. Saa fristes Kandidaterne heller ikke saa meget til at holde kun halv-
vandede agitationaliske Foredrag, og vi kommer til som ny Vælgere, der trænger til Oplysning, maa bestemt forlange at faa paalidelige historisk politiske og nutidspolitiske Foredrag. Naturligvis vil ethvert Parti særlig fremhæve sit politiske Arbejde, men den personlige Nedrakken vil vi være fri for.

Hvis Udsigten til at faa Valgret kunde udrette det — og det burde den kunde — at vi Kvinder allerede i Aar møder fuldtalligt paa Vælgermøderne og søger at reformere dem i den Retning, jeg her har antydnet, saa vil der være Haab om at faa de Kandidater valgt, der virkelig har Forstaaelse af det politiske Arbejde og som ved Besked med det baade i Ind- og Udland; saa vilde ikke saa let, hvad nu ofte sker, de Mænd blive valgt, der har den rappeste Tunge og det frækkeste Sind til at føre halvforløjet, agitational Tale; men derimod de, som har virkelig Indsigt i og har gjort et Arbejde i den politiske Tjeneste, og dette vilde atter i høj Grad lette Arbejdet inde paa Rigsdagen og føre til større gensidig Hensynstagen. Derfor beder jeg saa indtrængende, som jeg kan: Tag Del i Vælgermøderne, danske Kvinder, forlang en pæn og alvorlig Opførsel af Tilhørerne og virkelig saglige oplysende Foredrag af de Kandidater, som forlanger vore Stemmer for ved Hjælp af dem at blive valgt ind i Rigsdagen og komme til at udarbejde de Love, vi alle skal rette os efter.

At vort politiske Liv er saa opslidende for vore bedste Politikere, som det er, skyldes den store Del af Vælgerbefolkningen, som ikke søger politisk Oplysning, men som laver Rabalder paa Vælgermøderne og sætter de Mænd igennem, der som tomme Tønder buldrer mest. Jeg har hørt en Vælger sige om Modpartiets Kandidat: Han kan ikke staa sig, for han er for ærlig; og jeg har hørt Vælgere sige paa Valgdagen: Vor Kandidat skal nok tage Sejren hjem, for han er mest øvet i at bruge Munden. Er det en Maalestok at anlægge for de Mænd, der skal udføre noget

af det vigtigste Arbejde i vort Land? Lad os gøre vort til, at Politik bliver en alvorlig Sag og ikke noget, som det daarligste i Folket driver Halløj

med lige før en Valgdag for saa at sætte de Mænd igennem, der bedst forstaa at more.

J.

Kong Frederik den Syvendes Stiftelse for hjælpeløse og forladte Pigebørn især af Almuen, oprettet af Louise Christine Lehnsgrevinde af Danner.

II.

I den i »Kvinden og Samfundet« Nr. 5 omtalte Piece af fhv. Bestyrelsesmedlem for Jægerspris Stiftelse, Justitsraad Klomp, drager han foruden mod Bestyrelsen ogsaa til Felts mod den daværende Justitsminister, Nellemann, der giver Sanktion paa Bestyrelsens Ændringer til den omtalte Fundats, med den Motivering, at »man vel ikke vilde have dristet sig til at nægte Stifterinden Approbationen, om hun havde søgt den«, uden som Klomp siger »samtidig at spørge, om hun ogsaa virkelig kan tænkes at have villet disse Ændringer i Fundatsen, hvad Klomp jo mener hun ikke havde villet, bl. a. ikke have ønsket, at hendes Bestyrerinde med en eventuel Medhjælper skulde konverteres med en mandlig Forstander. Klomp siger, at det nok paataenkes (1876) at udsondre fra Forstanderens Forretning speciel Beskæftigelse med de enkelte Børn og tilføjer, at med Tiden vil nok Tilsyn med Madlavning, Vask o. s. v. blive udsondret fra hans Hverv.

M. H. t. Regnskabsaflæggelse og Revision af disse Regnskaber for Stiftelsen, anker Klomp over, at der ikke skal aflægges offentligt Regnskab af Bestyrelsen, og at ingen har Ret til at blande sig i dens Dispositioner, for vel skal der af Justitsministeriet udnævnes en Revisor, som hyppigt har Ret til at komme til Jægerspris og efterse Regnskaberne, men Justitsministeren har selv præciseret, at »det Offentlige overhovedet ikke har at indblande sig i det Spørgsmaal om Bestyrelsen paa dette Omraade træffer mere eller mindre hensigtsmæssige Foranstaltninger, idet hans Indskriden er betinget af at Bestyrelsen har gjort sig skyldig i væsentlig Brud paa Fundatsen eller i mislig Omgang med Stiftelsens Midler.«

Bestyrelsen har hertil udtalt, at »den aldrig vil kunne gaa ind paa, at enten Justitsminister eller Revisor ved et Forbud skulde kunne standse Udførelsen af Foranstalt-

ninger, som ikke er i Strid med Fundatsen; Bestyrelsens Skøn om saadanne Foranstaltningers Hensigtsmæssighed kan, efter dens Opfattelse, hverken underkendes af Justitsministeriet, Revisor eller Domstolene«.

Som man ser, er saa at sige ethvert Indgreb hermed udelukket. Der kan træffes højst uheldige Dispositioner fra Bestyrelsens Side, naar de blot ikke er mislige, saaledes som vi jo forresten kender dem andet Steds fra. Det hænder jo her i Landet, at Legatkapitaler forsvinder, fordi Bestyrelsen har truffet, om ikke mislige, saa dog uheldige Dispositioner.

Indtil 1897 udsendte Bestyrelsen aarlige Beretninger med vedføjet Regnskab; efter den Tid offentliggøres kun en Regnskabsekstrakt i Berlingske Tidende, der forøvrigt fuldstændig mangler for 1904 og efter den Tid er omtrent 3 Aar gammel ved Offentliggørelsen.

Stiftelsen ejer en Kapital paa ca. 4,800,000 Kr. samt Jægerspris Gods paa 217 Tdr. Ager- og Engshartkorn, og 150 Tdr. Skovskyld, vurderet til 1,401,000 Kr., medens baade Jorder, Slottet, Godset m. Bygninger o. s. v. er vurderet til ca. 2,330,000 Kr., hvilket sidste ikke kan ventes at give nævneværdigt Udbytte.

Indtægterne har i Aarene 1898—1907 svinget mellem 260 og 295,000 Kr., men dette Tal fremkommer ved at man sætter Indtægten fra Godset til 77—87,000 medens Udgifterne dertil samtidig varierer mellem 50—60,000 Kr., saa den virkelige Indtægt af de 217 Tdr. Ager og Engmarkerne kun i disse Aar har været gennemsnitlig ca. 40,000 Kr. aarlig, hvilket ikke er 3 pCt. af Vurderingssummen. Hvor meget Landbruget giver og hvor meget Skovbruget, fremgaar ikke af de senere Ekstrakter, i 1898 hvor et mere udførligt Regnskab foreligger, gav Landbruget ca. 28,000 Kr. i Overskud eller ca. 130 Kr. pr. Td., Hartkorn.

Udgifterne har i de nævnte Aar